

12.2 Podstatná jména mužského a ženského rodu s kmeny zakončenými souhláskou

Koncovky jsou následující:

	sg.	pl.
N. ¹	ρῦζνῡ	-εζ
G.	-οζ	-ων
D.	-ι	-σιν ²
A.	-α	-αζ

Poznámky

- Vcelku neexistuje spojení mezi těmito koncovkami a koncovkami 1. a 2. deklinace, ačkoli koncovka *genitivu plurálu* -ων je stejná.
- Dávejte pozor na koncovky, které se ve 3. deklinaci používají odlišně než v 1. a 2. deklinaci:

	3. deklinace	1./2. deklinace
-οζ	G. sg.	N. sg. m.
-α	A. sg. (m./f.)	N./A. pl. n. (nebo N. sg. ἡμερᾱ)
-αζ	A. pl. (m./f.)	A. pl. f. (nebo G. sg. od ἡμερᾱ)

Kmen, k němuž se tyto koncovky připojují, se získá odstraněním koncovky -οζ z genitivu singuláru příslušného slova (který se proto třeba učit spolu s tvarem nominativu; lze ho najít ve slovníku).

Např., „hvězda“ je ἀστηρ, ἀστερος, a proto kmen je ἀστερ-.

Skloňuje se proto následovně:

¹ Vokativ je totožný s nominativem.

² Nebo -σι (v je fakultativní), ačkoli tvar s v je běžnější.

	sg.	pl.
N.	ἄστηρ	ἄστερες
G.	ἀστερος	ἀστερων
D.	ἀστερι	ἀστερσιν
A.	ἄστερα	ἄστερας

12.2.1 Poznámka ohledně dativu plurálu

Protože koncovka pro dativ plurálu je -σιν, σ bude následovat bezprostředně po souhlásce, jíž je zakončen kmen slova. Tehdy podobně, jako se děje u sloves (část 6.6), dojde ke spojení σ a koncové souhlásky. Jejich kombinace budou stejné jako v případě futura a aoristu sloves.

Důležitá gramatika

π, β, φ + σιν → ψιν

τ, δ, θ, ν + σιν → σιν

κ, γ, χ + σιν → ξιν

Např.

„maso/tělo“ je σαρξ, σαρκος, a proto dativ plurálu je σαρξιν;

„dítě“ je παις, παιδος, a proto dativ plurálu je παισιν.

Kromě toho může docházet k nepatrným změnám na zvuku hlásek uvnitř slova. To se děje podle standardního vzoru pro ta slova, jejichž kmeny jsou zakončené na -εντ a -οντ, a pak příležitostně i u jiných slov.

εντ + σιν → εισιν

οντ + σιν → ουσιν

např. „vládce“ je ἄρχων, ἄρχοντος, a proto dativ plurálu je ἄρχουσιν.

12.2.2 Skupina slov souvisejících s rodinou

otec πατηρ, πατρος

matka μητηρ, μητρος všechny sledují tentýž nepatrně nepravidelný vzor

dcera θυγατηρ, θυγατρος

	sg.	pl.
N.	πατηρ	πατερες
G.	πατρος	πατερων
D.	πατρι	πατρασιν
A.	πατερα	πατερας

Všimněte si ε, které je někdy součástí kmene, a někdy ne. Také α v dativu plurálu. πατηρ (samotné) má také nepravidelný vokativ πατερ.

